

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

24

צש"פ

הגל
הקודש

עצתו אמונה

- א. אולי תוכלו לדבר על דברים שבני הכחור צריך לתקן.....
האם האם אני צריך לפחד ללכת להפצה כי זה יכול לגרם
למחלקת ?
- ב.
- ד. איך האם גרושה צריכה לגלח את שיערה?
- מה מה אעשה שהודי לא מרשים לי להחזיק סמארטפון פשוט?
.....
- ה.
- ז. מהו הגבול של "קדש עצמך במותר לך"?
- ח. עם כל האמונה עדין יש לי חרדות.....
- י. האם אנשים פשוטים יכולים ללמד זכות על יהודים?

איש אמונות

- א. יישר כח על הכרכים החדשים של "אשר בנחל".....
עבודת המלמדות שלך היא הטובה הכי גדלה עבור נשמת
אמך.....
- ב.
- ב. תמשיכי ללמד גרפיקה.....
- ג. אל תתערב בדברים שאינם קשורים אליך.....
- אם רוצים להציל את הדור, צריכים להפיץ את העצות של
רבנו.....
- ה.
- ו. אם רוצים לדוות נחת מהילדים, צריכים לכפות אל ה'.....

עצתו אמונה

אולי תוכלו לדבר על דברים שבני הבחור צריכים לתקן ?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אתם אינכם מכירים אותי ואני לא מכיר אתכם, אבל אני חייב להודות לכם מעמק לבי על השיעורים שלכם.

בני הבחור התחיל לשמוע את השיעורים, והוא משתדל לצית לכל מה שהוא שומע, כמו כל בחור רגיל הוא עדין לא יודע בדיוק מה הוא רוצה בחיים, הוא עדין לא מבסס כמו שצריך אבל הוא משתדל לצית לכל מה שהוא שומע בשיעורים, וזה מוליך אותו בדרך הנכונה להגיע למה שצריכים.

רציתי לשאול, היות והוא ממש בולע בצמאון כל מילה מהשיעורים, למגידי שיעור ולמשגיחים שלו הוא לא כל כך מקשיב כמו שהוא מקשיב לכם, אולי אוכל לבקש מכם לדבר על דברים מסוימים בשיעורים, דברים שיכולים להועיל לו בחיים, דברים שהוא צריך לתקן ?
יישר פת גדול.

תשובה :

בעזרת ה' יתברך יום א' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד... נרו גאיר.

קבלתי את מכתבך.

אתה תחזק אותו שימשיך לשמוע את השיעורים, שהוא יחיה עם רבנו; במשך הזמן הכל ישתנה אצלו והוא יחיה יהודי כשר מאד, כמו שרבנו אמר (חיי מוהר"ן, סימן שנה) "שבכל שיחה ושיחה שיהיה משיח ומדבר עמנו, יכולים להיות על

יָדָה אִישׁ כָּשֶׁר, וְאַפִּילוֹ צַדִּיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּו, כְּמוֹ שְׁאֲנֵי רוּצָה". עוֹד אָמַר רַבְּנֵנוּ (חַי מוֹהֲר"ן, סִימָן ש"כ): "כָּל מִי שֶׁיִּצְיִית אוֹתִי וַיִּקְיֵם כָּל מָה שְׁאֲנֵי מְצוּהָ, בְּנִדְאֵי יִהְיֶה צַדִּיק גָּדוֹל, יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה", אֵל תִּסְתַּכַּל עַל הַנְּקוּדוֹת שֶׁעָלְיוֹ לְתַקֵּן, תִּשְׁמַח שִׂישׁ לוֹ רַגְשׁ לְדַבֵּר רַבְּנֵנוּ, הוּא מְאִזִּין לְשַׁעוּרִים שְׁנוּפְחִים רוּחַ חַיִּים בְּאַנְשִׁים; בְּמִשְׁפָּח הַזְּמַן תִּרְאֶה מָה רַבְּנֵנוּ יַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ.

הִיא צַדִּיק גָּדוֹל, חֲסִיד בְּרִסְלָב, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל קַרְדוֹנֶר זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הוּא הִיא מְבִיא אֲנָשִׁים לְאוּמָן לְצִיּוּנוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ; כְּשֶׁהוּא הִבִּיא אוֹתָם לְאוּמָן הוּא אָמַר לָהֶם: "מִכָּאֵן וְהִלָּאָה רַבְּנֵנוּ יִתְעַסֵּק אִתְכֶּם"; כִּי יִהְיֶה עִם בְּנֵהּ, אֵתָה תְּבִיא אוֹתוֹ לְרַבְּנֵנוּ, תַּחֲזִק אוֹתוֹ שֶׁיִּמְשִׁיךְ לְשִׁמוּעַ אֶת הַשִּׁיעוּרִים, וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה רַבְּנֵנוּ יִתְעַסֵּק אִתּוֹ.

תִּרְקַד מִשְׁמַחָה שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ רוּצָה לְהִיּוֹת טוֹב, תִּרְקַד מִשְׁמַחָה שֶׁבְּנֵהּ שׁוֹמֵעַ שַׁעוּרִים אִיךָ לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר וַיֵּשׁ לוֹ רַגְשׁ לְדַבֵּר רַבְּנֵנוּ.
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּפְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם אֲנִי צְרִיךָ לְפַחַד לְלַכֵּת לְהַפְצָה כִּי זֶה יָכוֹל לְגַרֵם לְמַחְלָקַת ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד ראש הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

ראשִׁית בְּרַכַּת מְזֵל טוֹב לְרַגְל יוֹם הַהוֹלָדָת, שֶׁהִשְׁמַח יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָכֶם אַרְיִכוֹת יָמִים וּבְרִיאֹת וְהַרְבֵּה כַּח לְהַמְשִׁיךְ לְקִרְבַּי יְהוּדִים לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמִים.

ראש הַיְּשִׁיבָה כָּבֵר כְּתַב לִי פַעַם בְּאַפְן אִישִׁי עַל גְּדֵל הַמַּעֲלָה שֶׁל לְלַכֵּת לְהַפְצָה, כְּמוֹ כֵּן אֲנִי שׁוֹמֵעַ סְפוּרִים יָפִים שֶׁל אֲבָרְכִים עַל הַפְצָה בְּקוֹ הַטְּלֵפּוֹן "קוֹל בְּרִסְלָב", וְאֲנִי מִמֶּשׁ מִקְנֵא בְּהֶם, בְּפִרְט שְׁבָאזוֹר בּוֹ אֲנִי גֵר אִין מִפְּצִים.

מִצַּד שְׁנֵי, כָּל פַּעַם שְׁאֲנִי מִתְעוֹרֵר לְלַכֵּת לְהַפְצָה אֲפִילוֹ רַק בְּהַנְחַת גְּלִיוֹנוֹת בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, אֲנִי מִתְחִיל לְחַשֵּׁב מָה יִקְרָה אִם יֵצֵא מִזֶּה מְכֻשׁוֹל, לְדַגְמָא שְׁאַבְרָךְ יִקַּח אֶת זֶה וְאַשְׁתּוֹ לֹא תִסְכֵּים לָזֶה, אוֹ שְׁמִישֶׁהוּ יַעֲזוּב אֶת הַחֲסִידוֹת שֶׁלוֹ בְּגִלְלָה זֶה, שֶׁזֶה עֲלוּל לְגַרֵם לְפִירוּדִים בְּמִשְׁפָּחָה רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, וְאֲנִי אֶהְיֶה הַגּוֹרֵם לָזֶה. מִמִּילָא אֲנִי נִמְנַע מִזֶּה.

אֲבָל הִיּוֹת וְלִבִּי בּוֹעֵר בִּי לְהַעֲבִיר אֶת הָעֲצוֹת הַיְּפוּת לְעוֹד יְהוּדִים, אֲנִי יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת,

אז אני רוצה לבקש מראש הישיבה שיאמר לי איך להתנהג.

יירר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

מחלקת? זה גורם למחלקת? העצות המתוקות והיפות של רבנו גורמות
למחלקת? ! אם כבר, משכינים הספרים שלום בין בנים להורים, זה משפין שלום
בין איש לאשתו וכו'; למה תאמר שהספרים, קונטרסים וגליונות מפרידים
משפחות, בזמן שלעשרות אלפי יהודים יש שלום בית רק מהספרים והקונטרסים;
עשרות אלפי בתים הוארו מהספרים האלו.

מי עוד כל כך מחזק להתנהג בדרך ארץ להורים כמו רבנו הקדוש? מי עוד
כל כך מחזק שלא תהיה לאדם שיכות עם מחלקת, שיחיו בשלום עם כל
המשפחה, כמו רבנו הקדוש? מי שטועם את רבנו הקדוש, הוא לומד את ספרי
רבנו הרי הוא משתנה לגמרי מקצה אל הקצה לטובה; מתחילים ללמד את התורה
הקדושה, קובעים שעורים בכל התורה בלה, מתחילים להתפלל בהתלהבות, חיים
עם הקדוש ברוך הוא; איך אתה יכול אפילו לחשב שהספרים גורמים למחלקת,
שהקונטרסים והגליונות שוכרים משפחות?

אם אתה כל כך חושש למחלקת אתה צריך להיות הראשון להניח את
הגליונות בכל בתי הפנסת והישיבות, להחזיר יהודים אל הקדוש ברוך הוא; כי מי
שיודע רק קצת ממה שקורה בדורנו, איך אנשים מסכנים נופלים בעברות, בפרט
בחורים ובחורות, איך שהם נופלים בחטאים קשים ומרים, הם נופלים בפגם
הברית רחמנא ליצלן, עד שהם עוזבים את הוריהם; הם הולכים מהבית, הם
עוזבים את המשפחה וההורים בוכים ומקוננים; אין מה לעשות עמם, כלם
מרימים ידים כי לאף אחד אין שפה אליהם, אף אחד לא יודע איך מדברים עמם,
איך תופסים אותם, איך אפשר להתזיק אתם איזה קשר כדי שיוכלו להתזיק אותם
שחס ושלום הם לא יפלו הלאה ועוד יותר רחמנא ליצלן; רק רבנו עם העצות
המתוקות שלו, עם ההתחזקות החמה שלו - יש לו את השפה להחזיר אותם; אז
היית צריך ללכת להפצה יומם ולילה.

אֵיךְ אֶפְשֶׁר לִישׁוֹן רְגוּעַ בְּזֶמֶן שְׂבוּעֶרֶת אֵשׁ! אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְשַׁכַּת בְּחִבּוּק יְדַיִם כְּשֶׁהָאֵשׁ פּוֹה לְיַדְיָנוּ, לֹא אֵי שֶׁם הֶרְחַק; הָאֵשׁ בּוֹעֶרֶת בְּכָל מְקוֹם, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נוֹפְלוֹת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נוֹפְלִים בְּעִבְרוֹת; אֵיךְ אֶפְשֶׁר לִישׁוֹן כְּשֶׁאֶפְשֶׁר לְהַחְזִיר אוֹתָם?! הַגְּלִיּוֹנוֹת, סִפְרִים וְהַקּוּטְרָסִים פְּתוּבִים בְּשִׁפְהָ כְּזֹאת שֶׁאֶפִּילוּ מִי שֶׁנִּדְחַח הֶרְחַק הֶרְחַק מִרְגִּישׁ אֵיךְ שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו.

רַבְּנוּ יָכוֹל לְהוֹצִיא כָּל אֶחָד מֵהַבֶּן שָׁלוּ; אֶפִּילוּ מִי שֶׁכָּבַר נֶפֶל לְכָל מִינֵי הַבּוֹץ, הוּא כָּבַר מִנְחָה בְּכָל שִׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנוֹם רַבְּנוּ יָכוֹל לְהוֹצִיא אוֹתוֹ, רַבְּנוּ אָמַר (ח"י מוֹהֲר"ן, סִימָן רח"צ): "שֶׁהַכַּחַשׁ שֶׁהִיָּה לְדוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם זֶה הַכַּחַשׁ יֵשׁ לִי גַם כֵּן, שֶׁהוּא יָכוֹל גַּם כֵּן לְהַעֲלוֹת בְּדַבְּרוֹ בְּעִלְמָא אֶת הָאָדָם מִכָּל הַשִּׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנוֹם וְלְהַכְנִיסוֹ לְגֵן עֵדֵן"; וְכַמִּינֵי זְכוּרָנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה י"ג): שֶׁדוֹד הַמְּלֶךְ הוֹצִיא אֶת בְּנוֹ אֲבִשְׁלוֹם מִכָּל הַשִּׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנוֹם בְּשִׁעָה שֶׁאָמַר בְּלוּיָהּ שְׁבַע פְּעָמִים: "בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם (שְׁמוּאֵל ב' י"ט, א-ה) - עַד שֶׁהַכְּנִיסוֹ לְגֵן עֵדֵן; אֶת זֶה עוֹשֶׂה רַבְּנוּ עֲמֻנוּ וְזֶה כַּחַשׁ שֶׁל הַסִּפְרִים, זֶה מִרְאֵה אֶת רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּמְהָ הוּא מַחֲכֶה וְרוֹצֶה שֶׁכָּל אֶחָד יִחְזֹר אֵלָיו.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מָאֵד שְׁלֹא תַעֲזוֹב אֶת עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַפְּצָה; תִּמְשִׁיךְ בְּהִנָּחַת גְּלִיּוֹנוֹת בְּאִזּוֹר שְׁלֵף. כְּמוֹ כֵּן תִּתְחִיל לְלַכֵּת בַּבַּתִּים, תִּשְׁאִיר בְּכָל בַּיִת מֵהַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים, עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּהַבְּאֵת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ שְׁיָבֹוא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

...

הָאֵם גְּרוּשָׁה צְרִיכָה לְגַלַּח אֶת שְׁעָרָהּ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל עַל הַשִּׁיעוּרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁנוֹתְנִים לִי הַרְבֵּה חֲזוּק בַּחַיִּים.

אֲנִי גְרוּשָׁה, וְאֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת אִם אֲנִי עֹדוֹן צְרִיכָה לְגַלַּח אֶת הַשִּׁיעַר, כְּמוֹ כֵּן אֲנִי צְרִיכָה עוֹד חֲזוּק לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֲנִי כָּל הַזְּמַן מְבַקֶּשֶׁת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁאֶמְצֵא שְׂדוּדָה, כְּבָר הֵייתִי בְּצִיּוּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש וְאֶמְרַתִּי אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֲבָל בֵּינַתִּים כְּבָר עָבְרָה חֲצִי שָׁנָה בְּלִי הַעֲצֵת שְׂדוּדָה רְאוּיָהּ. כְּמוֹ כֵּן אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת אִדּוֹת מֵה שֶׁכְּתוּב שְׂעוּד לִפְנֵי שֶׁאָדָם נוֹלָד כְּבָר נִכְתָּב עֲבוּרוֹ הַזְּוֹג שָׁלוּ, הָאֵם זֶה שִׁיף גַּם עֲבוּרֵי אִם עֹדוֹן לֹא הָיוּ לִי יְלָדִים? וְאִם זֶה לֹא שִׁיף בְּזוּוג שְׁנֵי, וְכִי נִכְתָּב עֲבוּרֵי בַּעַל?

יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל.

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת...תחנה.

קבלתי את מכתבך.

אל תפחד, יש לך זיווג; נכתב עבורך זיווג, בקרוב תמצאי את זיווגך. כשמתפללים אל השם יתברך צריכים סבלנות; רבנו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א' סימן ב) שתפלה נקראת חטם - האף של האדם, כמו שכתוב (ישעיה מ"ח, ט): "ותהלתי אֶחָטָם לך"; מוה"ר"ש זכותו יגן עלינו אומר, מה הקשר בין תפלה לאף? אומר מוה"ר"ש שני דברים, אחד שאדם בלי אף אינו יכול לחיות, כל הנשימה עוברת דרך האף, כך צריך אדם לחיות עם תפלה; שזה יהיה אצלו ממש כמו לנשם, בדיוק כמו שצריכים לנשם כל הזמן, כך צריך אדם להתרגל לדבר עם השם יתברך כל הזמן. שנית, האף מראה על אריכות אפים, על סבלנות; כשמבקשים מהשם יתברך צריכים הרבה סבלנות, צריכים לבקש ולבקש ושוב לבקש עד שהקדוש ברוך הוא עוזר ושולח ישועה.

תמשיכי לבקש מהשם יתברך ובנדאי תמצאי את זיווגך.

גם תמשיכי לגלח את השיער, ותזכי להיות שמורה מכל רע.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

מה אעשה שהורי לא מרשים לי להחזיק סמארטפון כשר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל אני חיב להודות על השיעורים המפלאים ששינו את חיי. ובפרט סדר דרך

הלמוד ועצת ההתבודדות.

אני בחור בן שש עשרה, כבר מאז היותי ילד קטן מאד, מאז שאני זוכר, כבר התחלתי לעשות עברות עם ילדים אחרים, ומאז אני נופל בעברות המלככות האלו, פעם יותר פעם פחות. עד שהשם יתברך רחם עלי ומצאתי את השיעורים, ולאט לאט יכלתי להתחיל להחליץ מזה, כמובן בכל יום יש לי עדין מלחמת עולם להחזיק את עצמי להיות כשר.

אָנִי לומד בִּישִׁיבָה לְמִצְוֵינִים, אָנִי נֹחֵשֵׁב מֵהַבְּחוּרִים הַכִּי טוֹבִים בְּשַׁעוֹר שְׁלִי, לְהוֹרִים שְׁלִי
אִין מִשְׁגַּם מֵהָ עוֹבֵר, וְלָכֵן הֵם לֹא מְרֻשִׁים לִי לְקִנּוֹת סְמֵאֲרֻטְפוֹן, אָנִי מְדַבֵּר עַל סְמֵאֲרֻטְפוֹן
כְּשֶׁר עִם סִנּוֹן טוֹב, הֵם מְרֻשִׁים לִי לְקִנּוֹת רַק טְלַפוֹן פְּשׁוּט בְּלִי הוֹדְעוֹת טַקְסֵט.

הַמְשַׁפָּחָה שְׁלֵנוּ נֹחֵשֶׁבֶת יוֹתֵר רְאִשִׁים פְּתוּחִים, אָבֵל הַיּוֹת וְאָנִי הַבְּחוּר "הַטוֹב" הֵם יוֹתֵר
חוֹשְׁשִׁים עָלַי, אָבֵל הֵם לֹא קוֹלְטִים שְׁאֲנִי כְּבָר אוֹחִזוּ הַרְבֵּה אַחֲרַי כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ וְאָנִי רוֹצֵה
אֶת הַסְּמֵאֲרֻטְפוֹן רַק עֵבוֹר דְּבָרִים כְּשֵׁרִים.

אוּלַי רֹאשׁ הַיִּשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א יִכּוֹל לָתֵת לִי עֲצָה וְחוֹזֵק עַל זֶה?

יִישֵׁר כָּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן, שְׁנַת תּש"פ לְפָרֻט קָטָן

לְכַבוֹד הַבְּחוּר ... נִירוּ יָאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצוֹנְךָ לְשִׁמוֹעַ אֶת הָאֲמָתָה? הָאֲמָתָה הַיָּהוּדִיָּה צוֹדֵקִים; אֲתָה בְּחוּר מְאֹד טוֹב.
מְדַבְּרִיךָ שְׁאֲתָה כּוֹתֵב רוֹאִים שְׁאֲתָה אֲכֵן מֵהַבְּחוּרִים הַטוֹבִים בְּיוֹתֵר בִּישִׁיבָה; אֲתָה
כּוֹתֵב כָּל כָּף יָפָה אִיךָ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רַחֵם עָלֶיךָ שְׁנוֹדֵעַ לְךָ מְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְאִיךָ
שְׁדַרְךָ הַלְמוּד (שִׁיחֹת הַר"ן סִינּוֹן ע"ו) וְעִצְתָה הַהִתְבּוֹדְדוֹת שְׁנוּ אֶת חַיִּיךָ, וְאֲתָה מִתְּחִיל
לְהַחְלִץ מוֹכּוֹ - אֲזָ אֲתָה הָרִי בְּאֲמָתָה בְּחוּר טוֹב.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּתְחַזֵּק בְּשִׁתֵּי הַעֲצוֹת הָאֵלּוּ; רְאִשִׁית - תִּקְבַּע לְךָ
שַׁעוּרִים בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, רְאֵה לְלַמֵּד כָּל יוֹם קִצְתָה חֲמֵשׁ, תִּרְגּוּם עִם רַש"י. בְּיוֹם
רִאשׁוֹן תִּלְמַד עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי וְכֵן הַלָּאָה; אַחֵר כָּף תִּקְבַּע לְךָ שַׁעוֹר
בְּמִשְׁנָה, זֶה יִרְחַץ אֶת נִשְׁמַתְךָ מִכָּל הָעֲוֹנוֹת וְהַחֲטָאִים; אַחֵר כָּף תִּלְמַד כָּל יוֹם דָּף
גְּמֵרָא, תִּתְחִיל ש"ס וְתִלְךָ כְּסִדְרָן, אִם אֵינְךָ מְבִין מֵהָ אֲתָה לּוֹמֵד תֹּאמֵר אֶת הַמְּלִים
שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲזָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְפֹּר לְךָ, כְּמוֹ שֶׁחֲכַמֵּינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה
אוֹמְרִים (ירושלמי ראש השנה פ"ד, הלכה ח'): "כִּינּוֹן שֶׁקִּבְּלֵתֶם עָלֵיכֶם עַל תּוֹרָה - מַעֲלָה
אָנִי עָלֵיכֶם כְּאֵלּוּ לֹא חֲטַאתֶם מִיְמֵיכֶם", כְּשֶׁאָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחְשִׁיב לוֹ כְּאֵלּוּ שֶׁהוּא מַעוֹלָם לֹא חֲטָא.

שְׁנִית - תִּתְבּוֹדֵד; חֲפֹשׁ לְךָ מִקּוֹם שְׁקֵט, שֵׁם תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁיִמְחַל לְךָ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים הַמְּגַנְיִים, מַעֲשֵׂי הַתּוֹעֵבָה שְׁנִפְלֵתָ בָּהֶם
מֵאֲז הָיִיתְךָ יְלֵד קָטָן; אֲתָה צָרִיךְ לְכַכּוֹת הַרְבֵּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲטָאִים הַנּוֹרָאִים

שְׁעֵבֶרְתָּ, כִּי יִמְחַל לְךָ הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ.

רְאֵה לֹמֵר קִצְתַּת תְּהִלִּים, זֶה יַחֲזִיר אוֹתְךָ אֶל הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג).

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מהו הגבול של "קדש עצמך במותר לך"?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר למדתי הרבה פסוקי תנ"ך, הרבה פרקי משניות, הרבה דפי גמרא, והרבה סימני שלחן ערוך, והרבה שפכתי את לבי להשם יתברך, בזכות שעורי ראש הישיבה שליט"א.

ראיתי את המכתב שראש הישיבה ענה לגבי הדרך הנכונה ביצד להדריך חתנים, וראש הישיבה כותב שם שהדרך היא ללמד רק את ההלכות המופיעות בשלחן ערוך, ולא להוסיף חומרות ופרישות.

אבל אני עדן מבלבל, כי בשלחן ערוך גם רואים שצריכים להתקדש אף בדברים המתירים, ו'ואף על פי שמתר בכל אלה, כל המקדש עצמו במותר לו קדוש יאמרו לו', וכן רואים בכמה מקומות בשלחן ערוך שיש בן לקדש את עצמו ולא לעשות את כל מה שמתר לעשות.

לא שאני מפשט לגמרי מהעולם, אני פשוט רוצה לדעת מהי ההשקפה היהודית, איך יהודי צריך להתנהג.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קרח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

קשה מאד לכתב על דברים שבינו לבינה פי המכתבים מגיעים לכל מקום; כלם קוראים את המכתבים, ולכן אי אפשר לכתב, אבל אפשר לכתב קצת בדרך רמז, בבחינת (משלי ט, ט): "תן לחכם ויחכם עוד".

מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (במלות כ): "קדש עצמך במותר לך", הפונה היא להפך, שעל האדם לקדש את עצמו ביחד עם אשתו כדי שלא יפול לעברות חמורות, כף אומר רבי נתן זכרוננו לברכה (ליקוטי הלכות יום הכפורים הלכה א, אות א): "מי שאינו נשוי הוא פגום בבגרות", מי שלא מתחתן, הוא חי לבד - הרי הוא פגום בבגרות; ולכן הקפיד רבנו מאד לבל יבואו אליו לפני שמתחתנים, רבנו היה אומר לפחורים: "תחזור אלי עם טלית"; כי רק עם אשה יכולים להיות קדוש ולהנצל מעברות.

יש הרבה מה לכתב בענין זה, אבל כמוכן שאי אפשר לפרט; אבל את זה יש לדעת שכל אלו הנופלים לעברות חמורות זה בגלל שלמדו אותם חומרות יתרות, המדריכים מלמדים אותם להיות פרושים וכו', וכן, ולכן אחר כך הם צריכים ללכת לחפש לעשות עברות רחמנא ליצילן.

מוהרא"ש תמיד היה מספר מהרב הקדוש רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין וזכר צדיק לברכה (מחבר ספר "באור הלכות"), שהוא כשעצמו היה פרוש לגמרי מהעולם, עם כל זאת כשהיו מבקשים ממנו הדרך בבענינים שבינו לבינה וכו', הוא היה תמיד אומר: "קינדערלעך, היט אייך פון כריתות" (ילדים, הנהירו מחיובי כריתות); זאת אומרת להנהיר לשמור על הלכות טהרה, לשנן הלכות טהרה כדי לדעת לא להקפיש בשום הלכה, אבל לא להוסיף שום פרישות, אלא מתי שמתר - מתר הכל וכו' ובשאר הימים לשמור על כל ההלכות. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עם כל האמונה עדין יש לי חרדות

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בן ארבעים, ואני בן אדם מאד שבור, וזה מה שהביא אותי להיות מקושר למוהרא"ש זי"ע, כבר הרבה שנים שאני לומד את ספריו ומנסה לקיים את עצותיו.

מאז שהתחילו לפרסם את שעורי ראש הישיבה שליט"א התחלתי לשמוע אותם באופן קבוע, והם עוד יותר חזקו אותי, להתחזק עם כל העצות של רבנו הקדוש.

ב"ה אני מאד מצליח בחיים, אבל יש לי סוד כמוס שאני נושא אתי, סוד שעדין לא

ספרתי לאף אחד. כבר מהייתי ילד אני סובל מפתדים נוראים, אני מאד נבהל מכל דבר קטן, כשאני שומע שמדברים בבית הנקסט על מלחמה שעלולה לפרוץ, גם אם אין לזה שום מקור, אני נכנס מזה לפאניקה גדולה, לפעמים רק מלשמע את המילה איראן, אני מרגיש איך שהם כבר עומדים עם טנקים בארץ ישראל והגרוע מכל מתרחש, וכן הלאה כל דבר קטן מפתח אותי מאד מאד בצורה מגומגמת.

כך חייתי בתור ילד ובתור בחור עם פתדים נוראים כל הזמן, ממש כאלו מישהו עומד מעל ראשי עם גרון מהבקר עד הליילה, לאחר מכן התחתנתי ברוך ה', הקמתי בית יהודי יפה, וכבר חיתנתי גם ילדים ב"ה, חשבת ששנים הפתדים יעלמו, אבל בפועל הם גדלו איתי. לא רציתי לספר על כך לאף אחד, כי לא רציתי שיחשבו שאני משגע, עד שפעם אחת אזורתי אמץ ונגשתי אל רופא, הוא שמע על הבעיות שלי ונתן לי תרופות לזה, ואז נהייתי אדם חדש לגמרי, הרגשתי איך שיצאתי מהכלא, ההתבודדות שלי כבר לא הייתה מלאה רק בבכיות ובפתדים, אלא עברה יותר לבוון של להודות להשם על כל הטוב שהוא עושה עמי, וכן הצלחתי ללמד תורה יותר טוב וברוגע.

שאלתי היא כזו, אחרי עשרות שנים של למוד ושמיעת אמונה, אחרי כל כך הרבה שנים של כל כך הרבה שיחות עם השם יתברך, של כל כך הרבה למוד משניות, ועוד ועוד, איך יכול להיות שאני עדן צריך את התרופות בשביל הפתדים, אני מסתובב עם רגשות אשמה גדולים, אני הרי יודע מה שמוהרא"ש כותב תמיד שעם האמונה אפשר לרפאות בעיות נפשיות, התרופות מיעדות רק למי שחלש באמונה, ואני עדן כן חיב לקחת תרופות בשביל הפתדים, כבר נסיתי לרדת מזה אבל הפתדים חזרו.

אני מקווה שראש הישיבה יוכל להבהיר לי את הנושא וליעץ לי עצות טובות.

יירש כח גדול

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

למה אתה צריך להאשים את עצמך? תודה לה' על שהוא נתן לך תרופה טובה

המסלקת ממך את הפתדים; אתה חי רגוע יותר ואין לך את הפתדים הישנים.

התרופה מועילה רק בגלל שאתה חי עם אמונה; כל החיזוקים והעצות של

רבנו - ביחד עם התרופה מרגיעים אותך.

תַּכְנִיט בְּךָ אֶת הָאֲמוּנָה וְאֵז חַיִּיךָ יֵאִירוּ לְךָ; אֶתָּה תִּתְרַפֵּא מִכָּל הַפְּחָדִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת. כְּפִי שְׂרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (ליקוטי מוֹתְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): "הֶעֱקָר הוּא הָאֲמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצָמוֹ, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה", עֵקֶר עֲבוּדַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִיָּע לְאֲמוּנָה, "כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֻלָּאִים, שְׂיֵשׁ לָהֶם מִכּוֹת מְפֻלְאוֹת, וְהֵם סוּבְלִים הַחֻלָּאִים רַק בְּשִׁבִיל נְפִילַת הָאֲמוּנָה", כִּי יִשְׁנֶם אֲנָשִׁים רַבִּים מְאֹד שְׂיֵשׁ לָהֶם מַחְלוֹת וְהֵם סוּבְלִים מֵהֵן רַק מִחֻמַּת שְׂאִין לָהֶם אֲמוּנָה; זֶה מְכוּן עַל יִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ שְׂאֲנָשִׁים סוּבְלִים לְצַעֲרָנוּ. מִמְּשִׁיךְ רַבְנוּ וְאוֹמֵר: "כִּי עַל יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה, בָּאִים מִכּוֹת מְפֻלְאוֹת שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם - לֹא רְפוּאוֹת, וְלֹא תַפְלָה, וְלֹא זְכוּת אָבוֹת", כְּשֶׂאִין לְאָדָם אֲמוּנָה וְהוּא סוּבֵל מֵאֵלֵי הַמַּחְלוֹת הַבָּאִים מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הָאֲמוּנָה, אֲזִי לֹא מוֹעִיל לוֹ לֹא תְרוּפוֹת, לֹא תַפְלוֹת, וְאִף לֹא זְכוּת אָבוֹת, זֶה מְכוּן עַל הַיִּסּוּרִים שְׂאֲנָשִׁים חוֹלִים לְצַעֲרָנוּ, כָּל סוּגֵי יִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ; זֶה מֵיִסָּר אוֹתָם מִבְּכַנִּים - כָּל אֶחָד עִם הַמַּחְשְׁבוֹת הַרְעוֹת שְׁלוֹ, וְהַתְרוּפָה הַיְחִידָה לָזֶה הִיא אֲמוּנָה.

כְּשֶׂאָדָם מְכַנִּים לְתוֹכוֹ אֶת הָאֲמוּנָה; הוּא יוֹדֵעַ שְׂאִין שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם חוּץ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא "מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין, וּבִתְרוֹף כָּל עֲלָמִין, אִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל", אֲזִי הוּא חַי חַיִּים רְגוּעִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים יְכוּלִים לְלַמֵּד זְכוּת עַל יְהוּדִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הָאֵם כְּשֶׂמְדַבְּרִים עִם הַשֵּׁם, מִתָּר אֵז גַּם לְלַמֵּד זְכוּת עַל יְהוּדִים? לְדַגְמָא לְהַגִּיד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָּל הַיְהוּדִים הֵם בְּאֻמַּת טוֹבִים אֲלֵא שְׂיֵשׁ לָהֶם נְסִיווֹת קִשִּׁים.

הַצְּדִיקִים הָרִי הָיוּ מְדַבְּרִים בְּךָ אֵל ה', אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת הָאֵם אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים יְכוּלִים גַּם לְדַבֵּר בְּךָ, וְהָאֵם זֶה מוֹעִיל יוֹתֵר מִתַּפְלָה פְּשׁוּטָה, אוֹ שְׂזֶה רַק עֲבוּדַת הַצְּדִיקִים?

יִישֵׁר כַּח עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים.

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
 לקבוע ... נרו יאיר.
 קבלתי את מכתבך.

רואים דבר מעגן, כשה מגיע לבקש עבור יהודים שיהיה להם טוב, כשמגיע
 לדבר טוב על בני ישראל, ללמד עליהם זכות - אזי חוששים אם מייעדים לה,
 מתלבטים אם מתר לדבר, אולי זה רק עבודת הצדיקים, רק צדיקים מדברים אל
 השם טוב על עם ישראל; לעצמם זאת אלו המקטרגים על עם ישראל, הם לא
 מתבלבלים אם זה תפקידם או לא וכו' וכו'.

אתה שואל אם זה מיעד ליהודים פשוטים או שזה עבודת הצדיקים; דע דף
 שבעני העולם כל הנושא של התבודדות זה דבר ששייך רק לצדיקים. מספרים
 ספורים איך שהיו שומעים את הצדיקים מדברים אל השם, שמעו אותם מבקשים
 על אכל, על עוזרת בית, על דירה וכו' וכו'. לא קולטים שאנחנו אנשים פשוטים
 יכולים גם לעשות את זה ואף צריכים לעשות את זה; וזה מה שרבונו עושה, רבנו
 לוקח עבודות שהם נראים שיכים רק לאנשים גדולים במעלה ומביא אותנו
 אליהם; רבנו מביא אותנו לדרגה שנגיש את הקדוש ברוך הוא ושבנו אליו כאל
 חבר טוב.

כשרבי נתן התקרב לרבנו הקדוש הוא נכנס אל רבנו וספר לו את כל מה
 שעבר עליו וכו', וכו'; אמר לו רבנו "נתן, בא גלף לטיל קצת", ובלכתם בחוץ
 הניח רבנו את ידו על כתפו של רבי נתן ואמר לו אלו המלים ששינו את חיי: "און
 וויטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען
 רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינד"; (פרוש: ויהלאה, הרי זה טוב מאד
 לשפוף את הלב בפני השם יתברך, כפי ששופכים את הלב בפני ידו טוב). רבנו
 גילה לו אז את ענין ההתבודדות, שהאדם ירגיל את עצמו לדבר אל השם יתברך
 בשפה המדברת ויספר לו הכל, ולא יסתיר ממנו כלום. רבנו אמר לרבי נתן שאם
 הוא יהיה רגיל בכך, הפל ילך אצלו ביתר קלות ויהיו לו חיים מתוקים.

רבי נתן זכרונו לברכה ספר אחר כך: "כשרבנו הניח את ידו על כתפי ואמר
 לי ויהלאה, הרי זה טוב מאד לשפוף את הלב בפני השם יתברך, כפי ששופכים את
 הלב בפני ידו טוב, הבנתי מיד שאני כבר נושעתי, כי מה שרק יעבור עלי לא

אֶהְיֶה אֲבוּד, אֶלֹא אֵלֶיךָ מִיַּד לְסַפֵּר הַכֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.”

אֲשֶׁרֵי הַמִּתְבוֹדֵד, וּמִבְקֵשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל עֲצָמוֹ וְעַבּוּר עִם יִשְׂרָאֵל; הוּא טוֹעֵן טַעֲנוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַבּוּרוֹ וְעַבּוּר אַחֲרָיִם, הוּא אוֹמֵר: “רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵין עִם יָפֵה כְּעִם יִשְׂרָאֵל, אֵין עִם קְדוֹשׁ כְּעִם יִשְׂרָאֵל; וּמֵה שִׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל נּוֹפְלִים לְעַבְרוֹת אֵין זֶה מִרְצוֹנָם כָּלֵל, זֶה בָּא מֵהֵיֶצֶר הָרַע. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תִּגְאֵל אוֹתָנוּ מֵהַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, אָנוּ מְעַרְבִים בֵּין הַגּוֹיִים - וְזֶה מֵה שִׁגְוֵרָם לָנוּ לְפוֹל לְדְבָרִים לֹא טוֹבִים, אֲנַחְנוּ כְּבוֹלִים בְּיָדֶיךָ שֶׁל הֵיֶצֶר הָרַע, אֲבָל בְּאַמַּת כְּלָנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת יְהוּדִים כְּשָׂרִים.”

רְבוּנוֹ טַעֵן בְּפָנָיו (שִׁיחֻת הַר"ן, סִימָן ע): “הֵיִתְכֵן שְׂאָנוּ מִנִּיחִין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂעִשְׂעָה וְיִחַשְׁבֵּן לְגִזֹר גְּזוֹרוֹת בְּעוֹלָם?” עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִרְחַם עָלֵינוּ. כִּי כְּשִׂיְהוּדִי מִבְקֵשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִרְחַם עָלָיו, הוּא צוֹעֵק: “רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי טוֹב, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשָׂר,” אֲנִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ עוֹזֵב כְּכִיכּוֹל אֶת כָּל הַגְּזוֹרוֹת וּמִקְשִׁיב לְתַפְלָתוֹ שֶׁל אִישׁ זֶה אִישׁ בּוֹכָה אֵלָיו. וְלָכֵן אֲמַרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יִמָּא פו:): “רְבִי מֵאִיר אוֹמֵר: גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה - שְׂבִשְׂבִיל יְחִיד שְׂעִשְׂעָה תְּשׁוּבָה מוֹחְלִין לְכָל הָעוֹלָם כּוּלוֹ,” תְּשׁוּבָה הִיא דְּבָר כֵּה גְּדוֹל, שְׂכְּשִׂאָדָם חוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה מוֹחְלִים לוֹ וּמוֹחְלִים לְכָל הָעוֹלָם; כִּי הוּא אוֹמֵר לְהַשֵּׁם: “רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי טוֹב, אֵל תְּסַתְּכַל עַל זֶה שְׂאָנִי נּוֹפֵל, וּכְמוֹ שְׂאָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב - כָּל עִם יִשְׂרָאֵל רוֹצִים לְהִיּוֹת טוֹבִים, כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשָׂר אֶלֹא שְׂלְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַנְּסִיוֹנוֹת שְׂלוֹ”; כְּשִׂאָדָם טוֹעֵן בְּפָנֵי הַשֵּׁם עַל זוֹ הַדְּבָר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל עַל כָּל הָעוֹנוֹת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

יִישַׁר כַּח עַל הַכָּרְכִים הַחֲדָשִׁים שֶׁל "אֲשֶׁר בַּנַּחל"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת שְׁלַח, י"ט סִינַי, שְׁנַת תש"פ לַפְּרִט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נִרְוֵי יְאִיר, זְבִנְאֵל.

יִישַׁר כַּח גָּדוֹל עַל שְׁשֻׁלְחָתָהּ לִי אֶת שְׁנֵי הַכָּרְכִים הַחֲדָשִׁים שֶׁל אֲשֶׁר בַּנַּחל - חֶלֶק
קַע"ז וְחֶלֶק קַע"ח.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד לְמִצְוַת בְּחֶלֶק קַע"ח (מִכְּתָב מ"ז אֶלֶף, רנ"ו) אֶת הַמְּכַתֵּב שְׁמוֹהֶרָא שֶׁ
כָּתַב לִי בְיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשַׁת תְּרוּמָה, לְחִזּוֹק אוֹתִי אַחֲרֵי שֶׁבְּלִיל שִׁשִּׁי פְּרִשַׁת מִשְׁפָּטִים
פָּזְרוּ נִגְדֵי כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר בְּכָל הָעִיר; הַמְּכַתֵּב חִזַּק אוֹתִי מְאֹד וְזֶה מְחִזֵּק אוֹתִי עַד
הַיּוֹם.

קָרָאתִי אֶת שְׁנֵי הַכָּרְכִים בְּנִשְׁמָה אַחַת, אֲנִי מְחַפֶּה כְּבָר לְכָרְכִים חֲדָשִׁים.
כְּמוֹ כֵּן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אִם תּוּכַל לְשַׁלַּח לִי אֶת הַזְּמִירוֹת שֶׁיִּצְאֻ עִכְשָׁיו לְאוֹר, אֲנִי
מְחַפֶּה בְּצִמְאוֹן לְעוֹד מִלֵּה מְמוֹהֶרָא"ש; כָּל מִלֵּה הִיא בְּשִׁבְלֵי כַּפַּיִם קָרִים עַל
נֶפֶשׁ עֵינָי, וְכֵן אֲנִי יְכוֹל לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְבַחוּרִים.
מוֹהֶרָא"ש אָמַר לִי פַעַם אַחֲרֵי הַשְּׁעוֹר בְּלִיל שִׁשִּׁי: "עִכְשָׁיו קַח אֶת הַשְּׁעוֹר
וּתַעֲשֶׂה מִזֶּה מֵאֵה שְׁעוּרִים".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עבודת המלמדות שלך היא הטובה הכי גדולה עבור נשמת אמך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שלח, כ' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו ואיר.

עכשיו שמעתי שאמך השיבה את נשמתה להקדוש ברוך הוא; המקום ינחם אותך, שהקדוש ברוך הוא ינחם אותך, בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, שלא נדע עוד משום רע.

הטובה הכי גדולה שאתה יכול לעשות לנשמת אמך זה להחדיר בידי ישראל את האמונה הטהורה ולהמשיך בעבודת המלמדות כל ימי חייה; על ידי זה תעלה את נשמת אמך מעלה מעלה עד המקום הכי גבוה בגן עדן.

...

תמשיכי ללמד גרפיקה

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת שלח, כ"א סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחיה, ירושלים.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח מאד לשמוע שאת מתחזקת עם העצות של רבנו הקדוש; את מאזינה לשיעורים הנלמדים בבית פיגא וכן לכל שאר השיעורים.

טוב מאד שאת מתחזקת את אחיך ללמד על סדר דרך הלמוד (שיחות הר"ן, סימן ע"ו): תגידי לו שהוא ילמד בכל יום קצת חמש, שהוא יחלק את זה לפי ימי השבוע, שיעבר על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום. ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכן הלאה, וכך הוא יסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, טוב שהוא יתחיל לנהג כן כבר עכשיו לפני הבר מצוה כדי שזה יעשה אצלו הרגל, חלק מחייו.

תחזקי אותו לסיים את הש"ס קודם הבר מצוה; שיניחי עכשיו בצד את שאר השיעורים וינסה לסיים את הש"ס, וכך הוא ימשיך על עצמו צלם אלקים.

תמשיכי ללמד גרפיקה; מחשב - אם זה טוב, זה כשר - אין בזה בעיה, וכן

אימייל זה דבר פשר, זה כמו דאר.

לגבי בכיה בשבת, שיוצא לך הרבה פעמים לבכות בשבת עבור שדוף ואת מתאפקת, את רוצה לדעת אם מתר לבכות; בשלחן ערוך (אורח חיים, סימן רפ"ח, סעיף ב) נפסק: "מי שיש לו עונג אם יבכה כדי שילך הצער מלבו, מותר לבכות בשבת", אם אדם יש לו תענוג מזה שהוא בוכה, הוא מרגיש טוב כשהוא בוכה את לבו לפני השם יתברך וזה מקל עליו - מתר לו לבכות בשבת, והטורי זהב (שם, סעיף קטן ב) אומר: "שמצינו אצל רבי עקיבא שבשעה שהיה אומר שיר השירים בשבת היו עיניו זולגות דמעות מרב השתוקקות אל השם יתברך"; ולכן אל לך להתאפק מלבכות בשבת, תתפללי אל השם יתברך שתמצאי שדוף טוב ותזכי לבנות דורות ישרים ומברכים.

בנוגע וכו'; טוב מאד שאת נגעלת משרצים וזוחלים, זה דבר טוב, את לא צריכה לחפש לזה עצות, תשארי עם הרגש הזה להגעל משרצים. תמשיכי להגיד תהלים; תשירי את פרקי התהלים ותשזרי את התודות, השירים והתחינות שלך בתוך הפסוקים. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

אל תתערב בדברים שאינם קשורים אליך

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת שלח, כ"א סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר.

אשתך כתבה לי שהסתכסכת עם אביך, פי הוא אויזו שאסור לדבר נגד ...
 ואתה אויזו שפן צריכים לדבר נגד
 זה פלא גדול אצלי לשמוע שיש לך בכלל דעה בכל הנושא של ...; אנחנו תלמידי היכל הקודש אין לנו דעה בכלל - לא לכאן ולא לכאן. אנחנו חיים עם התכלית. מזהרא"ש העניק לנו גדלות המוחין, שלא נדאג על דברים שאינם קשורים אלינו.
 זה פלא גדול אצלי למה אתה לוקח חלק בדברים שאינם קשורים אליך, למה

הדברים האלו מענינים אותך בכלל; תלמידי היכל הקודש חיים וזוכרים את דברי רבנו, את המעשיות של רבנו; את המעשה שרבנו ספר (ספורי מעשיות מעשה ג, מחיגר): "ענתה הלבנה ואמרה לחמה: "אתה דואג דאגות אחרים? אני אספר לך על הדאגות שלי. השדים גוזלים לי את כחותי, ומחמת זה אין לי כח ברגלי", עין שם; זה מה שאמור להדאיג אותך, זו הדאגה היחידה שיש לנו, שנוכל להחזיק מעמד, שלא נתפס אצל השדים, אצל הלא טובים - רחמנא ליצלן.

אל תשטה את עצמך, אל תדבר יותר עם אף אחד מכל הפרשיה הזאת, כל דבריך יהיו רק דבורי התחזקות, עשה מה שאני עושה, כשמיישהו שואל אותי מה דעתי בפרשיה הזאת, אני אומר את מה שההוא רוצה לשמע; אם ההוא צועק "קדוש!" אני מנענע את ראשי לצד הזה, אם ההוא צועק "טמא!" - אני מנענע את ראשי לצד השני; מה זה קשור אלי? מה זה קשור לתקון שלי? אני הרי צריך לתקן את מעשי, אני הרי יהיה חייב לפשט את הגוף ולחזור אל הקדוש ברוך הוא, מה יעזרו לי כל הפטופטים לכאן או לכאן?

מאד אבקש ממך, תעזב אותך משיחות הילדים האלו, תזכור מה שהתנא הקדוש רבי דוסא בן הרפיקס אומר (אבות ג, ט): "שיחת הילדים, וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ - מוציאים את האדם מן העולם", על ידי פטפוטי שיחות ילדותיות וישיבה עם עמי הארץ - מאבדים את העולם הזה ואת העולם הבא; חבל להיות עסוק עם דברים שאינם קשורים לא אלי ולא אליה. זכור, רבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן נ"א): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד"; על האדם להזהר מאד שלא להטעות את עצמו.

רבנו הקדוש אמר (ת"י מדר"ן, סימן שני"ד): "על שני כתות אנשים יש לי רחמנות עליהם", על שתי קבוצות של אנשים אני מאד מרחם, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי; כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתפל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קיים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אכל לא יועיל אז", יבוא זמן שהאדם ישכב אם הרגלים אל הדלת, כלומר כשימות - (שאז מניחים את האדם על הארץ עם הרגלים לפיון הדלת), והאדם יסתפל אז על עצמו איך הוא נראה, והוא יתחרט, ויחשב: למה לא שמעתי בקול רבנו? אם הייתי מצית לרבנו

הייתי זוכה להגיע למדרגות הכי גבוהות בעולם; אבל כבר יהיה מאחר מדי.
הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אם רוצים להציל את הדור, צריכים להפיץ את העצות של רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, כ"ה סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחיה צפת.

קבלתי את מכתבך.

הלב נקרע כששומעים מה הורים עוברים עם הילדים שלהם, העינים דומעות כששומעים שמשפחות חשובות עם הורים מסורים מאבדות את ילדיהן; דבר אחד נשאר לנו לעשות: לבקש מהקדוש ברוך הוא שירחם כבר עלינו ועל כל ישראל, ויציא אותנו מהגלות המר הזוה.

תתחזקי ותחזקי אחרים, בפרט את מרת ... תחיי; תלמדי אותה איך לדבר אל הילדים. תני לה להבין שילדים בוגרים - ילדים בני שמונה עשרה - אפשר להחזיר אותם אל הקדוש ברוך הוא רק על ידי דבורים יפים ועל ידי שמסתכלים עליהם בעין טובה; למצוא את הנקדה היהודית הטמונה בהם ולעשות ממנה עסק, ולא להב אותם באמת; רק בדרך זו אפשר להחזיק אותם שהם לא יפלו יותר.

לגביך, שאת לא יכולה להרגע ממצב הדור, איך שילדים, בחורים ובחורות מסכנים נופלים לעברות; לך נשאר דבר אחד: "הפצה, הפצה, הפצה"; להפיץ כמה שיותר את העצות המתוקות של רבנו, את הדבורים המתוקים של רבנו - לבנות ולנשים, כי רק לרבנו יש את השפה לבני הנעורים. כפי שרבי נתן כותב (עלים לתרופה, מכתב קעד): "כי ידוע לכם מעשי בני הנעורים, בפרט בדור הזה", כפי שיודוע לנו מעשי בני הנעורים בדור שלנו, "ואין שום הצלה כי אם על ידי התורה", ואין שום דרך איך להצילם כי אם על ידי התורה, רק על ידי קיום התורה, "ואין מי שיכניס למוד התורה וקיום התורה בעולם כמו אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה, על ידי אמתת דרכיו הקדושים שגלה על דינו, ובספריו הקדושים", ואין בעולם מישהו שיכניס את למוד התורה וקיום התורה - קיום מצוות השם יתברך, רק רבנו הקדוש זכותו יגן עלינו על ידי עצותיו המתוקות ודרכיו הקדושות.

אֲשַׁלַח לְךָ מִכְתָּב שֶׁתִּמְסְרֵי אוֹתוֹ לְמֶרֶת ... תַּחֲזִי.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אם רוצים לרוות נחת מהילדים, צריכים לבכות אל ה'

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, כ"ה סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחזי.

קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש ממך אל תתעייפי מלהתפלל אל הקדוש ברוך הוא, זוהי העצה
בשבילך ובשביל כל ההורים שרוצים לרוות נחת מהילדים; תבקשי מהשם יתברך
עם דמעות רותחות שירחם על בני ישראל, להחזירם לדרך התורה.

כל דמעה שהורים מורידים לפני השם יתברך עבור דורותיהם עולה למקום
גבוה מאד, עד כסא הכבוד, ובסוף רואים נסים גדולים. רבנו אומר (ספר המדות, אות
תפילה, סימן נא): "תפילה שהיא בדמעות - היא מתקבלת".

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מספר שכשהוא התקרב לרבנו הקדוש והוא למד
את הענין של התבודדות ותפלה, הוא רצה מאד לבכות את לבו להשם יתברך;
וכשהוא היה שומע ילדים קטנים בוכים הוא היה מבקש מהשם יתברך: "רבנו
של עולם, אני גם רוצה לבכות אליך ככה; זה נקרא לבכות, אני רוצה לבכות אליך
כפי שילדים קטנים בוכים".

תסתכלי עליהם בעין טובה ובךך תגדמי שכלם יהיו יהודים כשרים.

...

